

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af lovforslag nr. L 274:

Forslag til lov om ændring af visse love inden for Justitsministeriets område. (Betalingsbestemmelser).

Af justitsministeren (Engell).

(Fremsat 24/4 92).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal efter ønske fastsætte en taletid på indtil 10 minutter for ordførere i første omgang.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Ansvarer i denne sag skal naturligvis placeres, i det omfang det ikke allerede er sket. Rigsrevisionen påpeger klare og grove fejl i regeringens behandling af statens gebyrer og afgifter. Efter rapporten at dømme er der tilsyneladende tale om en bevidst tilsidesættelse af både lovgivning og grundlov. Men dette er ikke dagen for endelig stillingtagen hertil.

Vi har endnu ikke fået den formelt endelige rapport fra Rigsrevisionen, og hverken Statsrevisionen eller Folketingets Ombudsmand har endnu foretaget deres vurdering, og man kan se af de papirer, vi har fået fra Justitsministeriet, at regeringen har den opfattelse, at det kunne være naturligt, om ombudsmanden gik ind i sagen. Så det vil vi naturligvis afvente, før vi træffer vores endelige afgørelse.

Det forslag, vi har i dag, vedrører fremtiden. Det drejer sig om indførelse af punktskatter – kopskatter, kan man også sige – ligesom vi tidligere har haft på parfume, chokolade og lign., på i nærheden af 1 mia. kr. om året. Det er altså et finansielt ganske alvorligt forslag, vi står over for.

Hvilke områder er der så? Ja, det er en lang række forskellige områder. Det drejer sig om køreprøver, kørekort, det drejer sig om kontrol af køretøjer, det drejer sig om nummerplader – meget store afgifter – det drejer sig om prøveskilte, det drejer sig om ægteskabspapirer, navnebeviser, pas osv., altså en lang række forskellige områder inden for justitsvæsenets område.

Man nævner ikke i forslaget – og det kan måske nok overraske – ét eneste ord om provenuet af disse mange nye skatter, for det er jo nye skatter. Tidligere med den manglende hjemmel var det afgifter, men nu er det altså skatter. Det er skattelovgivning, det her. Man nævner ikke provenuet med et ord. Vi kan altså ikke af lovforslaget se, hvor mange kroner disse nye skatter nu skal indbringe.

Der argumenteres heller ikke ét eneste sted for disse nye punktafgifter, og det kan egentlig overraske, at man slet ikke argumenterer for dem. Man siger selvfølgelig, at disse afgifter jo tidligere har været fastsat af regeringen, men det kan jo ikke være en argumentation i sig selv. Alene nummerpladeindtægterne er jo omkring ½ mia. kr., og der står blot en henvisning i bemærkningerne i lovforslaget til, i hvilken bekendtgørelse disse afgifter nu findes, ikke en argumentation for, at det er rimeligt at have disse meget store afgifter på det område.

Regeringen har ellers ikke nogen grund til at gå ud fra, at vi er ligeglade med afgifter og afgifters størrelse. Når vi her i salen har haft anledning til at behandle afgiftslove – f.eks. for et års tid siden om navnebeviser og om ansøgning om indfødsret, hele den lovgivning, der havde med hul i isen at gøre, tilladelser fra politiet til mange forskellige ting – var der lange og omstændelige debatter her. Adskillige afgifter blev, så vidt jeg husker, nedsat, fordi man altså fandt, at man ikke bare sådan uden videre kan acceptere afgifter og slet ikke af den størrelsesorden, der blev foreslået inden for disse forskellige områder. Regeringen ved med andre ord, at det i høj grad interesserer Folketingets partier, hvor man pålægger skatter og med hvilken størrelse.

Derfor er det overraskende, at man ikke får én eneste form for argumentation om det rimelige i, at man pålægger skatter inden for dette område.

Det er vel i grunden et ganske principielt spørgsmål, om justitsvæsenet så at sige skal finansiere sig selv. Politi og domstole er jo til gavn for os alle sammen, også for fodgængere, også for cyklister. Domstolene er også til gavn for dem, der ikke bruger dem, for når folk betaler regningerne til hinanden, er det jo, fordi man ellers risikerer, at domstolene kan bruges, hvis man ikke får betalt sine regninger. Domstolvæsenet, justitsvæsenet, er således til gavn